

man söker finna ett medel att Redaktionen begagnar till- om ej direkt avhjälpa nu rådan- fallet att med hänvisning till de missförhållanden på arbets- ovanstående inlägg som inled- marknaden så fastmer verka ning inbjuda läsekretsen till för avvärande av ett upprepan- diskussion i ämnet "Arbetslös- de av desamma i en framtid. hetsproblemet och dess lös- Skulle arbetslöshetsproble- ning". Vi hoppas, att man vid met finna en lösning torde det det här laget litet var så väl dock vara en orimlighet att satt sig in i detta stora problem. tänka sig att det därmed för att det icke bör bereda svårig- alltid skulle vara undanröjt som het att för en större allmänhet problem betraktat. Vad vi som framlägga respektive synpunk- människor och arbetare var iter på ett objektivi, och sakrikt sin stad kunna göra för avvär- sätt. jande och motverkande av det- O. F. avdelningens spalter samma är vår oavvisliga plikt stå öppna! att viktiga. Red.

SOVIET-LANDET.

FÖR S. C. T. av N. J. L. BERGEN.

I dessa dagar, så den ena ho- nedärvda vidskepliga lynne och pen efter den andra av kommu- sin fattigdom och bringa mas- nister drages inför domstolarna sorna till åtnjutandet av frihet, och dömmes till hårda fängelse- komfort och trygghet, då är det straff med påföljande utvisning klart, att massorna i andra län- ur landet, ifall de ej äro födda der, vilka leva under kapitalet, här, torde det vara på sin plats ok och i nöd, brist och hunger mitt uti i värld av överflöd att yttra sig om situationen. icke längre komma att fördra

Uppmaningar ha givits till ga sin ställning utan evigt resa sig för att införa en ny, bättre ende män som Sir Herbert Holt tingsens ordning i sina respekti- — en av de ledande männen in- ve länder med andra ord: Kapi- om Canadas finansvärld, att taltalismens utsagningspolitik kommer då att genomgå en av- "studera Ryssland". Premiär- görande och kort räkenskap och minister Brownlee i Alberta har likvideras. Detta vet höga ve- antytt något liknande. Repre- derbörande, de som draga mesta och bästa fördelarna av kapi- sentanter för stora banker i U. talistystemet. Och därför så ha de genom sina organ och tjänare i det längsta bedrivit en svartmålnings-propaganda emot Soviet Ryssland.

Nu synes det som de ej längre till fullo kunna fortsätta där- med ty de praktiska resultat, som redan vunnits i industriellt o. kulturellt hänseende i Ryss- land kunna ej döljas eller igno- rasas eller bortförklaras. Visser- ligen återstår ännu mycket att göra att utreda och förbättra. Visserligen torde stora hinder för målets vinnande: socialis- mens fullständiga realiserande förefinnas. Visserligen torde stora misstag ha gjorts och komma möjligen ännu att göras, men knappast något lands stats eller styresmän ha så öppet för hela världen erkänt si- na gjorda misstag. Och man sy- nes också taga lärdom därav.

För egen del hoppas jag, att de komma att lyckas så fullstän- digt som möjligt, så att andra länder kunna få ett klart exem- pel för ögonen. Men vad skola vi tänka om oss själva? Om våra statsmän och andra ledande män, som icke synas vara i stånd att finna någon lösning på de ekonomiska problemen här hemma? Trots alla kunskaper de besitta. Trots det stora inflytande en del av dem onekligen ha. De synas dag- tingen och vänta att lösningen skall komma av sig själv eller av någon slump. Ingen säges det, kan göra något åt saken eller utreda härvan. "Situatio- nen repar sig nog och bättre tider komma nog, bara man har tålmod. "Och i hemlighet öns- ska nog en del att ett stort krig utbröte, så att det bleve mera efterfrågan på produkter och högre priser på varorna. Eller, såsom en framstående univer- sitetspresident i U. S. A. yttra- de för en tid sedan: Det är nu på tiden att kapitalismen insti- tuerar ett stort krig, ty då kun- na vi få en marknad för våra produkter. Då komma pengar i öfverflöd, de kunna vi döda en massa arbetslösa".

Krig är synbarligen den en- ska lösning kapitalismen har att bjuda på. Men, tillade samme gen) åt ju och drack. Dock öva- nes intuition säger henne på president. "Om så sker så begär de han rätt och rättfärdighet förhand vad skrivelserna äro också kapitalismen självmord", och då gick det honom väl." värda — hon behöver icke läsa Det finnes nog en fredlig lös- ning på dessa problem, om ve- och fattiga rätt och det då gick utan det är en smula förvånande vill prova dem. Men det väl. Är icke detta att känna de, att "Stockholmska" just nu mig", säger Herren (Jerem. 22: eke kan finna något annat att 13—17). Är det i våra dagar klandra (jag får väl icke säga våra styresmäns mål och upp- gläfsa över" — man skall ju gift att skaffa de betryckta och vara artig mot fruntimmer) än fattiga rätt? Knappast! "Nej, de som skriva om präster och dina styresmän äro tjuvarsgator. tallbröder. Alla önska de mutor och fara efter vinning", (Esaia 1: 22—23.) Men kanhända att våra sty- om prästerna har jag icke skri- resmän en dag komma att- få vit för kvinnor; jag har skrivit det för män, för sådana, som stration av experter i de olika viet-landet, så stolta och själv- icke behärskas av några kvinn- brancherna av industrien, sa tillräckliga de än äro. Kanhän- ligen sympatier eller antipatier. att arbetets värde fördeles rätt- da vår kyrkokristenhet en vac- vist efter förtjänst. Då skulle ker dag vaknat och upphäver kapitalisterna, sak samma om icke massor av folket gå utan sin röst såsom en basun och jag icke kunde åstadkomma an- arbete eller behöva lida mitt icke upphör eller tröttnar därpå, nat än den gemenaste smörja, uti öfverflödet. Ty då finne fol- intill dess att rätten har grun- så skulle det nog finnas både ket köpkraft. Då kunde tillfäl- dets här på jorden". Kanhända stockholmskor och stockholm- 'ena till nyttigt konstruktioner, att soviet-landet också utgör en ve, som skulle vara färdiga att förbättringar och forsknings- faktor, en makt behjälplig att skaka labb med mig. "Det gör arbeten företagas. Då kunde bereda väg för Herren — genom ngenting, om man är lite vrim man se framtiden an med hopp att förnedra de höga och upp- den, bara man är vriden åt det och trygghet. Men sådana höja de låga och undanröjda rätta hållet." det vill säga, åt grundreformer äro alltför när- stöttestenarna ur vägen. Alltså, det håll, där läsaren har sina besläktade med kommunismen om så är, vilket är det troliga, sympatier. Det är förvånande, och från den bevarer oss milde "Gud välsigne Soviet-landet", hur mycket man kan hålla till om Brownlee sade.

Wetaskiwin, Alta, 20 nov., 1931.

Svenska Canada-Tidningen
TILL GAMLA SVERIGE!

DEN BÄSTA LÄNKEN MELLAN SVENSKAR I SVERIGE OCH LÄNDSMÄNNEN HÄR UTE I VÄSTERN ÄR BREVEN. MEN DÄRNÄST KOMMER TIDNINGARNA, SOM BÄRA BUD ÖVER HAVET UNDER ALLA ARETS VECKOR. S. C. T. ÄR EN GOD BUDBÄRARE.

SÄND DEN HEM TILL SLÄKT OCH VÄN- NER. SÄND DEN TILL JUL!

EN KÄRKOMMEN JULGÅVA

NU SEDAN IMMIGRATIONEN TILL CANADA AVSTANNAT GALLER DET, MER AN NAGONSIN FÖRR, FÖR DET UTVANDRADE SVERIGE ATT HALLA FÖRBINDELSEN MED GAMLA LANDET VID LIV.

S.C.T.

ENDAST \$3.- PER AR. PRENUMERERA NU, SA ATT TIDNINGEN KOMMER HEM TILL JUL. PRENUMERERA IDAG! ENDAST \$3.00 PER AR!

Men vad skola vi tänka om oss själva? Om våra statsmän och andra ledande män, som icke synas vara i stånd att finna någon lösning på de ekonomiska problemen här hemma? Trots alla kunskaper de besitta. Trots det stora inflytande en del av dem onekligen ha. De synas dag- tingen och vänta att lösningen skall komma av sig själv eller av någon slump. Ingen säges det, kan göra något åt saken eller utreda härvan. "Situatio- nen repar sig nog och bättre tider komma nog, bara man har tålmod. "Och i hemlighet öns- ska nog en del att ett stort krig utbröte, så att det bleve mera efterfrågan på produkter och högre priser på varorna. Eller, såsom en framstående univer- sitetspresident i U. S. A. yttra- de för en tid sedan: Det är nu på tiden att kapitalismen insti- tuerar ett stort krig, ty då kun- na vi få en marknad för våra produkter. Då komma pengar i öfverflöd, de kunna vi döda en massa arbetslösa".

Krig är synbarligen den en- ska lösning kapitalismen har att bjuda på. Men, tillade samme gen) åt ju och drack. Dock öva- nes intuition säger henne på president. "Om så sker så begär de han rätt och rättfärdighet förhand vad skrivelserna äro också kapitalismen självmord", och då gick det honom väl." värda — hon behöver icke läsa Det finnes nog en fredlig lös- ning på dessa problem, om ve- och fattiga rätt och det då gick utan det är en smula förvånande vill prova dem. Men det väl. Är icke detta att känna de, att "Stockholmska" just nu mig", säger Herren (Jerem. 22: eke kan finna något annat att 13—17). Är det i våra dagar klandra (jag får väl icke säga våra styresmäns mål och upp- gläfsa över" — man skall ju gift att skaffa de betryckta och vara artig mot fruntimmer) än fattiga rätt? Knappast! "Nej, de som skriva om präster och dina styresmän äro tjuvarsgator. tallbröder. Alla önska de mutor och fara efter vinning", (Esaia 1: 22—23.)

Men kanhända att våra sty- om prästerna har jag icke skri- resmän en dag komma att- få vit för kvinnor; jag har skrivit det för män, för sådana, som stration av experter i de olika viet-landet, så stolta och själv- icke behärskas av några kvinn- brancherna av industrien, sa tillräckliga de än äro. Kanhän- ligen sympatier eller antipatier. att arbetets värde fördeles rätt- da vår kyrkokristenhet en vac- vist efter förtjänst. Då skulle ker dag vaknat och upphäver kapitalisterna, sak samma om icke massor av folket gå utan sin röst såsom en basun och jag icke kunde åstadkomma an- arbete eller behöva lida mitt icke upphör eller tröttnar därpå, nat än den gemenaste smörja, uti öfverflödet. Ty då finne fol- intill dess att rätten har grun- så skulle det nog finnas både ket köpkraft. Då kunde tillfäl- dets här på jorden". Kanhända stockholmskor och stockholm- 'ena till nyttigt konstruktioner, att soviet-landet också utgör en ve, som skulle vara färdiga att förbättringar och forsknings- faktor, en makt behjälplig att skaka labb med mig. "Det gör arbeten företagas. Då kunde bereda väg för Herren — genom ngenting, om man är lite vrim man se framtiden an med hopp att förnedra de höga och upp- den, bara man är vriden åt det och trygghet. Men sådana höja de låga och undanröjda rätta hållet." det vill säga, åt grundreformer äro alltför när- stöttestenarna ur vägen. Alltså, det håll, där läsaren har sina besläktade med kommunismen om så är, vilket är det troliga, sympatier. Det är förvånande, och från den bevarer oss milde "Gud välsigne Soviet-landet", hur mycket man kan hålla till om Brownlee sade.

Wetaskiwin, Alta, 20 nov., 1931.

Vem är det, som "gläfs- sar?"

"Stockholmska" gör sig v'k kapitalistiska institutioner, tig och förvänar sig över att kon- stitutioner och författning- iag "i dessa tider" icke kan fin- gar med allvar. Om dessa agi- na annat att "gläfsa" över än tatorer få fortsätta så vända prästerna. Man vet icke, om de världen upp och ned och ro- hennes anmärkning härrör av marna komma att tava hand om aktning eller missaktning för oss. "Giv oss Barabas-rövaren prästerna. Jag må erkänna, att jag dräparen" o. s. v. och den då den enda uppmärksamhet, jag vi ha till vi lära att känna den plägat skänka "Stockholmskas" personliga angelägenheter i en rätte "Herren". "Ve dig som skrivelser varit att någon gång bygger ditt hus med orättfärd g- som hastigast ögna igenom dem. het och dina salar med orätt, Jag undrar om hon ägnat mina Man betänke, att jag har en som låter din nästa arbete för skrivelser någon större upp- samhällsklass emot mig, vars intet och icke giver honom hans märksamhet. Hon har väl sett beteende mot mig utgör en lång ön..." "Din Fader (konun- en eller två rubriker, och hen-

Med avseende på mina skri- velser är det blott tvenne frå- gor, som vällat mig nämnvärt bryderi: Törs jag orda om mina personliga angelägenheter i en tidning? och: Bjuder mig min kallelse och plikt att så göra? Man betänke, att jag har en samhällsklass emot mig, vars beteende mot mig utgör en lång (Forts. å sid. 13.)